

«سوپر بال» آمریکائی و انتخابات ایران!

عنوان فوق ممکن است «یافتن آسمان و ریسمان به هم» به نظر آید؛ «سوپر بال»، مسابقه فینال فوتبال به سبک آمریکائی، مهم ترین رویداد ورزشی آن کشور است و انتخابات، رویدادی سیاسی! اما اگر اندکی نامل کنید خواهید دید چندان هم بی ارتباط نیستند!

دیشب فینال این مسابقات در پنجاهمین سال تأسیس رقابت سراسری اش بود که تب و تاب آن آمریکائیان را پای تلویزیون ها میخکوب کرده بود! صرف نظر از استادیوم مسابقه که بهای ارزان ترین بلیطش ۴۷۵۰ دلار بود، با پوشش رسانه‌ای بسیار گسترده آن، سال گذشته با تماشای بیش از ۱۱۴ میلیون نفر فقط در آمریکا، بالاترین رکورد بیننده در تاریخ آمریکا به ثبت رسیده بود، و امسال به دلیل پنجاهمین سال آن پیش بینی شده بود که حدود ۱۸۰ میلیون نفر، یعنی نیمی از جمعیت آمریکا، با احتساب کودکان و پیران، به تماشای این مراسم پرهیجان بنشینند.

فوتبال آمریکائی ورزش بسیار سنگین و خشنی است که تنها از ملتی ماجراجو و چالش طلب و ورزشکارانی تنومند و تیزرو بر می آید، اما این رقابت تحفه‌ای نیست که همه ملت، بخصوص بانوان را به پای تلویزیون بکشاند، گفته می شود آنچه این جمعیت را جمع می‌کند، بیش از خود بازی، حواشی بسیار هیجان‌انگیز و جذاب آن است.

آمریکا کشوری با نظام سرمایه داری است و سازندگان و تولید کنندگان کالا برای عرضه و فروش محصولات خود مجبور هستند دل مردم را به دست آورند، بی جهت نیست که روزهای زیادی از سال را به بهانه روز مادر، پدر، ولنتاین، هالووین، شکرگزاری و غیره مردم را به فروشگاه‌ها می‌کشاند. اما مردم مرض خرید که ندارند بی جهت پول خرج کنند، این نقش را تولیدکنندگان با تبلیغات حساب شده تلویزیونی به عهده گرفته‌اند و چه روزی مهم تر از «سوپر بال» که نیمی از جمعیت یک کشور چهار چشمی به این جعبه جادو خیره می‌شوند!

خلاصه آنکه سوپر بال شده روز گوسفند کشان تولید کنندگان آمریکائی در رقابتی سخت‌تر از خود ورزشکاران برای سرکیسه کردن مردم. تبلیغاتی که در حین مسابقه عرضه می شود هر ثانیه‌اش نرخی نجومی! دارد، پنجاه سال پیش برای ۳۰ ثانیه باید ۳۷۵۰۰ دلار می پرداختند و امسال این مبلغ از رقم ۵ میلیون دلار گذشت (معادل ۱۷ خانه یک میلیارد تومانی در ایران)!! کمپانی‌ها هم مجبوراند این پول را بدهند تا مردم را پای صندوق تلویزیون بکشاند و رضایت و رأی خریداران را به دست آورند.

رهبر جمهوری اسلامی هم از مردم ایران خواسته است اگر به نظام هم معتقد نیستند پای صندوق‌های رأی بروند و نظام را تقویت کنند! سالخوردگان خواب آلود شورای نگهبان هم مثل سد سکندر بالاسر ملت ایستاده و چشم‌های کمسوی خود را می‌مالند تا مبادا یک غیر خودی از خم کوچه تنگ مجلس بگذرد و فردا راه را بر روحانیون رانت‌خوار و کمپانی‌های سرداران سپاه ببندد.

شرکتهای تبلیغاتی آمریکا هزاران طرح و تدبیر و ترفند به کار می‌برند تا دل مردم را به دست آورند و آن‌ها را به «مشارکت» در مراسمی که «روز دوستی» نام گرفته به پای جعبه جادویی بنشانند و تمامیت طلبان تولید خواه ما، تره هم برای خریداران خرد نکرده می‌خواهند نمایندگان ولایت خود را به هزار حقه به مردم حقه کنند.

تاریخ «سوپر بال» در آمریکا از «مشارکت» قهرمانان به نامی از مهاجران آفریقائی و آسیائی تباری مثل؛ غنا، تونگا، فیلیپین، ویتنام، چین ... حتی ایران (قبل از انقلاب) در تیم ملی آمریکا حکایت می‌کند که این ورزش را متعلق به خود دانستند و در اعتلای آن کوشیدند و در مجلس ما همچنان در، بر همان پاشنه پیروان ولایت می‌چرخد.

«سوپر بال» با دلیل حواشی و آثار جانبی آن در آمریکا نام پدیده (Phenomenon) به خود گرفته و رقابت‌های تنگاتنگ تولیدکنندگان برای انتقال تبلیغ خود، فقط در ظرف چند ثانیه‌ای که هزاران دلار برای آن پرداخته‌اند! موجب جهش فوق‌العاده تکنیک‌های سینمایی، تکنولوژی تبلیغ و ابتکارات هنری و فرهنگی فراوان در جلب احساسات و عواطف مردم شده و یک ملت را در روز «دوستی» به سلامت و شادمانی گردهم می‌آورد و حاکمان ما هنوز در نیافته‌اند که جز مشارکت دادن مردم در سرنوشت خود هیچ راهی برای رقابت با جهان در حال جهش ندارند.

در سوپر بال «شو» (ارائه و نمایش) نقش نخست را بازی می‌کند و اصولاً جلب «افکار عمومی» در دنیای امروز دست بالا را دارد و حرف اول را می‌زند و در کنار علم و صنعت، جایگزین قدرت نظامی شده است. آنها با هزاران لطایف الحیل می‌کوشند افکار عمومی را به نفع خود جلب کنند و حاکمان ما، با حمله به سفارتخانه‌های خارجی و چنگ و دندان نشان دادن به دنیا و همسایگان می‌خواهند صدور انقلاب کنند و با حبس و حصر مخالفین و نادیده گرفتن حقوق دگراندیشان و اقلیت‌ها از آن‌ها می‌خواهند «اگر ما را هم را قبول ندارید به ما رأی بدهید تا آزادی و امنیت شما را حفظ کنیم!»

البته قرآن هم مسلمانان را به «شو» (ارائه و نمایش) دعوت کرده است؛ اما «شوی عدالت» با مخالفان (ترک پایمال کردن حقوق آنان)، و برپا شدن برای احیای ارزش‌های خدائی به نیروی تسلط بر نفس:

مانده ۸ - يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوَّامِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا اَعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلْقَوٰى وَاَتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

آیا وقت آن نرسیده است که به سود نظام هم که شده از سودای سروری سرمدی بدرآیند؟

عبدالعلی بازرگان

دوشنبه ۱۹ بهمن ۱۳۹۴ - هشتم فوریه ۲۰۱۶